

รายงานสำังสิง

ภาษาไทย

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยคริสตินทรอยด์ประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2528.
- กาญจนा นาคสุกุล. "ข้อคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาไทย". เอกสารประกอบการสอนภาษาไทย ภาษาไทยในยุคชั้นปูนสำหรับเด็กต่างด้วย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539. (อัสดง)
- กาญจนานพร รสนิมิต. การศึกษาการใช้ภาษาพูดในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชาปัฒนาศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- กุสุมा รักษ์มนต์ และคณะ. ทักษะสื่อสาร 1. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ยังคงเจริญการ์, 2536.
- กุสุมा รักษ์มนต์ และคณะ. ทักษะสื่อสาร 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ยังคงเจริญการ์, ม.ป.บ. เกษท์ มนต์รักษ์. การบริหารเชิงพาณิชยกรรมในการใช้กลไกสื่อสารเพื่อการบริหารงานภาษาอังกฤษ ระหว่างประเทศเพื่อการเรียนรู้และสอน โรงเรียนรัฐบาลและเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชามัชชymศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- จิตดา งามสุทธิ. การพูด. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอลิส.พรีวันพิง เช้าร์, 2531.
- จิตาภุ นพวงศ์, ม.ส. มุตติชัย. เอกสารประกอบการสอนภาษาไทย เรื่อง การสอนภาษาไทยในยุคชั้นปูน ช่วงสอง : สำหรับเด็กต่างด้วย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539. (อัสดง)
- จูบานนีย์ นาคราทรพ. "ข้อสังเกตเกี่ยวกับวัฒนธรรมในการใช้ภาษา". รวมบทความเรื่องภาษาและอักษรไทย. กองบรรณาธิค์และประจำศึกษาทั่วไป 2527.
- ฐานิกย์ ติสระพงษ์. การศึกษาพัฒนาระบบการสอนโดยใช้ทักษะภาษาอังกฤษภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาควิชามัชชymศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- ฐิติรัตน์ สถาลัลย์, ม.ส. "การพูดในที่บ้าน". การใช้ภาษาไทย 2. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.

- ณัจิ ศิปันวงศ์. อิทธิพลดของชีวจันการภาษาของน้าร้องเพลงนี้ แม่นแคลอร์เงมนก็ต่อเมือง.
วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาการประชารสันพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ทองสุข ราบสูงเนิน. พฤติกรรมการสอนวิชาภาษาไทยของครูชั้นปฐมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาปัจจุบันศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- พินวัฒน์ มากพิทักษ์. พุดได้ดูดีเส้น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ก้องล้าน, ม.ป.ป.
- ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์. วิธีสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน. เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาทักษะการ
ภาษา หน่วยที่ 12. มหาวิทยาลัยสุโขทัยราชวิทยาลัย, 2537.
- พัสร์ จริตธรรม. การพัฒนาเกณฑ์การประเมินความถูกต้องของภาษาอักษร “ร” และ “ล” ใน
ภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาจัดการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- ไฟบุตร์ เทวรักษ์. จิตวิทยา : ศึกษาพฤติกรรมภาษาบากและภายนอกใน กรุงเทพมหานคร : ภาควิชา¹
จิตวิทยา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- นพดล จันทร์เพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ตันอ้อ, 2535.
- นิพนธ์ ศศิธร. หลักการพูดต่อชุมชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, 2528.
- นิธิ สะเตะเวกิน. การใช้ถ้อยคำเพื่อการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร : วิทยากรอบรมพิตรพิมพุ
จักรวรดิ, 2534.
- เนาวรัตน์ พลเดช. “เอกสารชุดในภาษาไทย การอ่านเสียง ร ล และคำควบกล้ำ”. สารสารนัยภาษา
ไทย. 2 (เมษายน - มิถุนายน 2538) : 33 - 38.
- บุญเกิด ไพรินทร์. หลักการพูดต่อชุมชนและชุมชน. มหาวิทยาลัยสุโขทัยราชวิทยาลัย, 2533.
- ประคอง วรรณสุข. สมุดเพื่อการเรียนรู้ทางพฤติกรรมศาสตร์. ปฐมชั้น : บริษัทคุณย์หนังสือ
ดร.ครรศร่า จำกัด, 2530.
- ประسن์ รายนรุ. การพูดเพื่อประสิทธิผล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประจำมิตร,
2528.
- ประยุทธ์ กุยสาร. ภาษาไทยเชิงภาษาศาสตร์. หน่วยศึกษานิเทศก์การสอนการศึกษาฝึกหัดครู, 2527.
- ประดิษฐ์ อุปรมณี. “จิตวิทยากับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร”. ภาษาเพื่อการสื่อสาร.
ปริภา ห้างวัฒน์. วิพากษ์การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- ปริยา ศิรัญประดิษฐ์. “การพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน”. เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย
หน่วยที่ 16. มหาวิทยาลัยสุโขทัยราชวิทยาลัย, 2536.
- ปริยา ศิรัญประดิษฐ์. ปัญหาการสอนทักษะการพูดในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชา�ัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520.

- เปรมจิต นานวงศ์. หลักภาษาไทย. โครงการต่อร้าและเอกสารทางวิชาการ สถาบันราชภัฏ
นครศรีธรรมราช, 2538.
- พระบรม ปิยมหาราช. ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย การเรียนการอ่าน การพูด การฟัง และภาษาคั่งที่
กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา, 2531.
- ฐานะ ชัยมีเรียว. การเรียนเทียบผลสัมฤทธิ์และความสนใจต่อวิธีการสอนการพูดของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยการอภิปรายก่อนอื่น การแสดงบทบาทสนับสนุนและ
การสอนตามคู่มือครุ. บริษัทนิพนธ์ปริญญามหาบันดิต ภาควิชามัธยมศึกษา
มหาวิทยาลัยคริสต์วิทยาธรรม ประสานมิตร, 2530.
- รัชวรรณ ชินะตะวุกุล. วิธีวิจัยการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ภาคพิมพ์, 2538.
- ราชนันดีศิริสาṇ. พจนานุกรมมัธยมศึกษาปีต้นสุดท้าย พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
อักษรเจริญทัศน์, 2538.
- เรืองเดช บ้านเชื่อนชัชิต. ภาษาศาสตร์ไทย. นครปฐม : สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนา
งานบทกวิทยาลัมพิดล, 2541.
- สมโภย เจริญวงศ์. การนำเสนอโปรแกรมการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดด้านการเรียนการสอน
วิชาภาษาไทย ฉดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบันดิต ภาควิชา
มัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538
- ลักษณา สุขเวกิน. หลักการพูด. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, 2536.
- ลัดดาวลัย สุจิต. การพัฒนาแบบสั่งบทพูดตัวบทของนักเรียนฉดับชั้นอนุบาล. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบันดิต ภาควิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540
- วนันท์ อักษรพงศ์. "การพูด" ภาษาไทย ๓. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2539.
- รัชวรรณ วสุกุล. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ เทคนิคการศึกษา ๑.
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบันดิต ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- รัตนะ บุญจัน. ศาสตร์ แห่ง ง กา ร ใช้ ภาษา. กรุงเทพฯ : กองบรรณากรรวมและประวัติ ศาสตร์
กรมศิลปากร, 2541.
- รัตน์ ชัยศรีรักน์. ศิลปะการพูด. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เมือง : 2533.
- วานิช ชุ่งกิจอนันต์. ออกเสียงภาษาไทย. กรุงเทพฯ:บูรพาสาร์, 2530.
- วิจิตร ภานุพงษ์. โครงสร้างของภาษาไทย : ฉบับไว้ยกพล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2536.

- วิชาการ, ก.รน. รายงานสารวิจัยภาษา ชั้น 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุณสา, 2538.
- วีระพล สุวรรณนันท์. พุดให้เข้า . กรุงเทพฯ : สำนักศึกษาสัมม., 2535.
- ศิริพร ดี นาหานนท์. "ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการสอนของครูและเวลาที่ใช้ในการเรียนของนักเรียน กับผลลัพธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมือใหม่ศึกษาตอนปลาย กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาบัณฑิต ภาควิชาแม่ข่ายศึกษา ปั้นพิศวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. หลักสูตรรายวิชาภาษาไทยฉบับปรับปรุง พ.ศ.2538. สถาบันเทคโนโลยี ราชมงคล, 2538.
- สนิท ตั้งวงศ์. ความรู้และทักษะทางภาษา. กรุงเทพ : สำนักพิมพ์โอเดียนส์โตร์, 2528.
- สนิท ตั้งวงศ์. ศิลปะการสอนภาษาไทย. ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย กรุงศรีธรรมราช มหาสารคาม : สำนักพิมพ์โอเดียนส์โตร์, 2531.
- สนุก รัชฎาภรณ์. ศิลปะการพูด. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เจริญภิญญาการพิมพ์, ม.ป.ป.
- สมจิต ชิวนารถ. ภาษาไทย. ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สมปราสาท ยั่มมะพันธ์. หลักการพูด. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ตามเมือง, ม.ป.ป..
- สมหวัง พิริยานุวัฒน์. "การกีบวนรวมข้อมูล." การวิจัยทางการศึกษา : หลักและวิธีการ สำหรับนักวิจัย. (ไพบูลย์ ศินสารัตน์ และ สำลี ทองธิว บรรณาธิการ). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- สรสีริ วรรณណ, ม.ล. ปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนระดับ 1 และ 2 โครงการสอน ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแก่เด็กไทยในสหรัฐเพรีกา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ปั้นพิศวิทยาลัย ภาควิชาประภณศึกษา ปั้นพิศวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สรนิษ ยมภากย. "ความรู้ขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสาร". ภาษาเพื่อการสื่อสาร. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2528.
- สรนิษ ยมภากย์ แอนกอรันนท์ อนรัชต์รุ่งศร. หลักการพูดขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- สรัสต์ บรรเทิงศรี. เทคนิคการพูด. เรียงใหม่ : สำนักพิมพ์ฉบับแรก, 2537.
- สรัสต์ สุคนธรัตน์. ทฤษฎีและหลักวิชาวิจัยสำหรับนักวิชาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร โครงการส่งเสริม เอกสารวิชาการ. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2534.
- สำเนียง มนีกาญจน์ และสมบัติ จำเป็น. หลักภาษา. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ช้างฟ้าง, 2538.

สุริรัตน์ พุ่มประสาท. "การศึกษาครุยเมบเพดดิกรรมการนี่ส่วนร่วมในขั้นเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่มีผลลัพธ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน."

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาแม่ข่ายศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

สุจิริก เพียรขอน และสายใจ อินทรัมพราย. วิธีสอนภาษาไทยระดับนักเรียนศึกษา.

กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

สุวัตตา ปันจะเผยแพร่. จิตวิทยาทั่วไป : แนวคิดและทฤษฎีขั้นเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร :

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยศึกษาสังคมนักเรียน, 2532.

สุริรัตน์ กิตติโภกุท. การศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาในขั้นเรียนของครุภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เยตการลีกานา ๖. วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาแม่ข่ายศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

โสมพิทยา คงกระถาง. การจำแนกความแตกต่างตามเพศในการใช้สรุปนาเมนทูชั้นที่ 1 และค่าลงตัวบ

ของความสุภาพของนิสิตคณะอังกฤษศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์

ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

อรุณรื่อง. การเป้าของวรรณยุกต์ไทยในภาษาไทยกรุงเทพฯ ตามระดับอาชญาของผู้พูด.

วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

อรุณีประภา ห้อมเครชฐ์. ภาษาลีฟของการสื่อสาร. กรุงเทพ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีปทุมธรรมชาติราช, 2528.

อ่ำไพร บุญศรั้ง. ผลกระทบของการฝึกการออกความที่มีต่อความสามารถในการฟังและการเขียนภาษาไทย

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาแม่ข่ายศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

อ่ำไพร สุจิริกุล แสงธิดา โนสิการ์ตน์. "การฟูด". เมกะสทรัฟข้อมูลการสอนชุดวิชาภาษาไทย ๑

หน่วยที่ ๑ - ๘. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2531.

อุดม บัวเพียร. ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรังสิต, 2533.

ภาษาอังกฤษ

Adam, Scoot Gordon. Rate and clarity of speech : An x-ray microbeam study.

Dissertation Abstracts. (Sep, 1990) : 1279.

- Allwright, Dick and Kathleen Bailey. **Focus on the language classroom : An introduction to classroom research for language teachers.** Cambridge : Cambridge University Press, 1991.
- Baird, Craig and Knower, Franklin H. **Essentials of general speech.** 3 rd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, 1968.
- Crowder, Elaine M. **Gesture and Perspective - Talking in science talk : When learning histories vary (learning disabilities).** University of Boston . **Dissertation Abstracts International.**, Vol, 57 (1996) : 1115.
- Klein, Margaret Anne. **The effects of exposure to positive humor on reading public speaking apprehension among college undergraduate students (Speech anxiety, Humor).** **Dissertation Abstracts International.** Vol, 57 (1996) : 1115.
- Lucas, Stephen E. **The art of public speaking.** 3 rd ed. New York : McGraw Hill, 1987.
- McBurney, James H. and Wrage, Ernest J. **Guide to good Speech.** 4 th ed. Englewood Cliff, N.J. : Prentice - Hall, Inc., 1975.
- Ober, Richard L., Ernest L., and Miller, Edith. **Systematic observation of teaching.** New Jersey : Prentice - Hall, Englewood Cliffs, 1971.
- Osborn, Michael and Osborn, Suzanne. **Public Speaking.** 3 rd. ed. New York : Houghton Mifflin Company, 1994.
- Penny, Ur. **A Course in language teaching.** 1 st ed. Cambridge University Press, 1996.
- Porter, Patricia A. and Grant, Margaret. **Communicating effectively in English.** New York : McGraw - Hill, 1992.
- Ross, Raymond S. **Essentials of speech communication.** Englewood Cliffs, N.J. : Prentice - Hall, Inc., 1979.
- Rumbough, Timothy Bruce. **The effects of communication apprehension, instruction, and feedback on the effectiveness of impromptu speech exercises.** **Dissertation Abstracts.** (Jun, 1997) : 2387.

- Russell, Bruce Wayne. **The Effect of computer - generated instructional feedback and videotape on the speaking performance of college students in a basic speech course (feedback).** *Dissertation Abstracts.* (Nov, 1992) : 1324.
- Samovar, Larry A. and Mills, Jack. **Oral Communication, Message and Response.** 2 nd ed. Dubuque, Iowa : W.M.C. Brown Company Publishers, 1975.
- Taylor, Diann. **Efficient visualization : An effective building exercise for the reduction of public speaking anxiety.** *Masters Abstracts International* Vol, 36 (1997) : 0301..

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑
รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายงานผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสອบความสำมารถในการพูด และแบบสั่งເກົດທີ່ການກວມພາກສະນຸມການໃຫ້ກາຍແລະທ່າກາງປະກອບການພູດກາຍາໄທ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ทีร์สัน พิทยานันท์

อาจารย์ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. รองศาสตราจารย์ สมจิต ชิงบริรา

อาจารย์ที่ปรึกษาคุณปีกอมพิวเตอร์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายปัจจนาฯ
อาจารย์ประจำวิชาภาษาไทยสำหรับครู คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. อาจารย์เต็มเตือน เพ็งศิริ

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
วิทยาเขตพระนครใต้

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก ๙
หนังสือขอความร่วมมือในการริจัย

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ หม 0302(2700.151)/128

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

23 มิถุนายน 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตพะนังครับ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามความสามารถในการพูด
- 2. แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประจำของภาษาไทย

ด้วย นางสาวอัญชลี อภัยประปักษ์ ผู้ชี้แจงปริญญาโท ภาควิชาแม่ข่ายศึกษา^{สาขาวิชาการสอนภาษาไทย} กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประจำของภาษาไทยของนักศึกษา ภาคธรรมศาสตร์ ระดับ^{ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โถym รองศาสตราจารย์ สายใจ} อนันต์รัมพ์ ^{เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ได้สิ่งที่เป็นห้องรวมห้องมูลโดยไม่เครื่องมือวิจัย มาสำรวจ (สังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประจำของภาษาไทยของนักศึกษา) ท่านักศึกษา สายวิชา คหกรรมศาสตร์ ชั้นปี 1 ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง}

* จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นางสาวอัญชลี อภัยประปักษ์^{ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่ล่าสุด เพื่อประโยชน์ทางวิชาการท่อไปและขอขอบคุณมาในโอกาสนี้ด้วย}

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรัตน์ นิมนาน)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
โทร. 2182682

ที่ ทม 0302(2700.151)/129

บัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท กรุงเทพฯ 10330

23 มิถุนายน 2541

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาเขตเชียงใหม่

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามความสามารถในการพูด
2. แบบสัมภาษณ์กิจกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย

ด้วย นางสาวอัญชลี อภัยปะปักษ์ นิสิตหันปริญญาบัณฑิต ภาควิชามัชยมศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูด ภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชาครุศาสตร์ระดับ ปัจจุบัน นิสิตที่เข้ามายังชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยมี รองศาสตราจารย์ ถายใจ อินทร์มพรรย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้นิสิตฯ เป็นตัวอย่างรวมทั้งมูลโดยไม่คิดของวิจัย มาสำรวจ (สัมภาษณ์กิจกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษา) ท่านได้รับการสนับสนุนจาก ดร. เรืองรัตน์ นิมนาล (รองศาสตราจารย์ ดร. เรืองรัตน์ นิมนาล) ผู้อำนวยการวิทยาเขตเชียงใหม่ ให้การสนับสนุนอย่างมาก ดังนั้น จึงขอร้องให้ ผู้อำนวยการฯ อนุมัติ ให้ดำเนินการ ตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารนี้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดอนุญาตให้ นางสาวอัญชลี อภัยปะปักษ์ ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไปและขอขอบคุณมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. เรืองรัตน์ นิมนาล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
โทร. 2182662

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานปัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ โทร. 2182682
 ที่ ทม 0302(2700.151)/125 วันที่ 23 พฤษภาคม 2541
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ สมจิต ชินบรีชา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามความสามารถในการพูด
 2. แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย

ด้วย นางสาวอัญชลี อภัยประปักษ์ นิสิตชั้นปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาแม่ข่ายศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" โดยมี รองศาสตราจารย์ สายใจ อินทร์มพรรย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และขอขอบคุณมากในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรืองรัตน์ นิมนานุส)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์ โทร. 2182682
 ที่ ทม 0302(2700.151)/126 วันที่ 23 มิถุนายน 2541
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรักษ์ ปิตยานันท์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามความสามารถในการพูด
 2. แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประจำของนักภาษาไทย

ด้วย นางสาวอัญญา วงศ์ทันเปรญญา มหาบัณฑิต ภาควิชานธิรัมศึกษา¹
 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาพฤติกรรม
 การใช้ภาษาและท่าทางประจำของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ระดับ
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" โดยมี รองศาสตราจารย์ สายใจ
 อินทร์มนตรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทรงคุณวุฒิเครื่องมือวิจัยที่นิสิต
 สร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
 เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เริงรักษ์ นิมนานล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานบัญชีศึกษา ถนนครุศาสตร์ โทร. 2182682
 ที่ ทม 0302(2700.151)/127 วันที่ 23 พฤษภาคม 2541
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน อาจารย์ เต็มเตือน เพ็งสี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. แบบสอบถามความสามารถในการพูด
 2. แบบสัมภาษณ์กิจกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย

ด้วย นางสาวอัญชลี อภัยประปักษ์ นิสิตชั้นปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชานักยุทธศาสตร์
 สาขาวิชาการสอนภาษาไทย กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาพฤติกรรม
 การใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ระดับ
 ปวช.ภาคใต้บัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล" โดยมี รองศาสตราจารย์ ถายใจ
 อินทร์รัตนพรรย์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิต
 สร้างขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว
 เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และขอขอบคุณในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เรืองรัตน์ นิมนาน)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ภาคผนวก ๑

รายชื่อริบบอนที่เป็นตัวอย่างประกอบ

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อวิทยาเขตที่เป็นตัวอย่างประชาก

1. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพะเยา
2. สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเชียงใหม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๔
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอนความสามารถในการพูดภาษาไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบความสามารถในการพูดภาษาไทย

ค่าชี้แจง แบบสอบความสามารถในการพูดภาษาไทย มี ๓ ชุด

ชุดที่ ๑ แบบสอบความสามารถในการพูดเล่าเรื่อง โดยให้ผู้ศึกษาจับคลากหัวข้อเรื่องสำหรับแสดงการพูดเพียง ๑ เรื่อง จาก ๓ เรื่อง (กำหนดเวลาในการพูด ๓ นาที)

- สถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคเนาของต้น
- เทศกาลประจำปี
- หนังสือที่ดันชอบอ่าน

ชุดที่ ๒ แบบสอบความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็น โดยให้ผู้ศึกษาจับคลากหัวข้อเรื่องสำหรับแสดงการพูดเพียง ๑ เรื่อง จาก ๓ เรื่อง (กำหนดเวลาในการพูด ๓ นาที)

- การเรียนสามัญวิชาชีพทางการมาศศรีในทัศนะของต้น
- ปัญหาที่ต้องแก้ไขของบ้านไทยในปัจจุบัน
- คนดีในมุมมองของต้น

ชุดที่ ๓ แบบสอบความสามารถในการพูดโน้มน้าวใจ โดยให้ผู้ศึกษาจับคลากหัวข้อเรื่องแสดงการพูดเพียง ๑ เรื่อง จาก ๓ เรื่อง (กำหนดเวลาในการพูด ๓ นาที)

- ตั้งข่ายให้เป็นที่สร้างสรรค์แก่กันเมือง
- เยาวชนไทยต้องหางไกลยาเสพย์ติด
- ถ้าหากคนประทัยดจะหลักปัญหาเศรษฐกิจ

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย ของนักศึกษาสายวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาและท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย ของนักศึกษา
สาขาวิชาคนกรรณศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นมือที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

คำชี้แจง แบบสังเกตพฤติกรรมแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทย

ตอนที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทย

ตอนที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตอนที่ 1 แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำการพูดภาษาไทย ของนักศึกษาสาขาวิชา
คหกรรมศาสตร์ ระดับปัจจุบันนี้ยังตัวชี้ชั้นนี้ที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**

วิธีใช้แบบสังเกต

1. ผู้สังเกตเข้าสังเกตพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำของนักศึกษาขณะแสดงการพูดหน้าชั้นเรียน ในชั้นเรียนทดลองด้วยตนเอง (สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาทั้งคน คันและ 3 คน)
2. ในแต่ละครั้งที่นักศึกษาแสดงพฤติกรรมดังรายการพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแบบสังเกต ผู้สังเกตทำเครื่องหมาย / ลงในช่องแสดงพฤติกรรมที่ตรงกับสังเกตและพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำ ตามกรอบที่กำหนดไว้
3. เมื่อคืนสุดการสังเกตในแต่ละครั้ง ผู้สังเกตรวมจำนวนความถี่ และเชิงจำนวนเลข ไว้ในช่องรวมความถี่
4. ผู้สังเกตนับที่ก้าวอย่างของพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำภาษา สถานการณ์ หรืออื่น ๆ ที่คิดว่า จะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ของการสังเกตในช่องหมายเหตุ

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ชื่อสถานศึกษา.....

ชื่อแผนกวิชา.....

ชื่อนักศึกษา.....

เพศ

หญิง

ชาย

หัวข้อในการพูด

การพูดเล่าเรื่อง

- * เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยวในภูมิภาคเนาของฉัน
 เทศกาลประจำท้องถิ่น
 หนังสือที่ฉันชอบอ่าน

การพูดแสดงความคิดเห็น

- เรื่อง การเรียนสาขาวิชาจิพกกรรมศาสตร์ในทัศนะของฉัน
 บุญหาที่ต้องนำเสนอของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน
 คนดีในมุมมองของฉัน

การพูดโน้มนำใจ

- เรื่อง ทิ้ง迤ะให้เป็นที่สร้างสรรค์และบ้านเมือง
 เยาวชนไทยต้องห่างไกลยาเสพย์ติด
 ถ้าหากคนประเทศไทยจะรักปัญหาเศรษฐกิจ

สังเกตครั้งที่.....วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

**แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชา
คณิตศาสตร์ จะดับเบลภาคันบัณฑิตวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทย	ความตื้นของพฤติกรรม	รวม	หมายเหตุ
1. การใช้ถ้อยคำ			
1.1 ใช้ถ้อยคำไม่ตรงความหมาย			
1.2 ใช้ถ้อยคำไม่ส្មาพ			
1.3 ใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย			
1.4 ใช้ถ้อยคำกำกวน			
1.5 ใช้ถ้อยคำสแหง			
1.6 ใช้ถ้อยคำที่เป็นศัพท์วิชาการ			
1.7 ใช้สำนวนไหว้寒暄ประจำของภาษาพูดเหมาะสม			
1.8 ใช้สำนวนไหว้寒暄ประจำของภาษาพูดไม่เหมาะสม			
1.9 ใช้ถ้อยคำที่ให้อารมณ์ร่วมและเห็นภาพพจน์			
1.10 ใช้คำลักษณะนามถูกต้อง			
1.11 ใช้คำลักษณะนามไม่ถูกต้อง			
1.12 ใช้คำสรุปนามเหมาะสม			
1.13 ใช้คำสรุปนามไม่เหมาะสม			
1.14 ใช้คำอาการนามถูกต้อง			
* 1.15 ใช้คำอาการนามไม่ถูกต้อง			
1.16 ใช้คำบุพบบถูกต้อง			
1.17 ใช้คำบุพบบไม่ถูกต้อง			
1.18 ใช้ถ้อยคำที่ไม่มีความหมาย			
1.19 ใช้คำภาษาต่างประเทศปนภาษาไทย			
2. การออกเสียงถ้อยคำ			
2.1 ออกเสียง “ร” ถูกต้อง			
2.2 ออกเสียง “ร” ไม่ถูกต้อง			
2.3 ออกเสียง “ล” ถูกต้อง			
2.4 ออกเสียง “ล” ไม่ถูกต้อง			
2.5 ออกเสียงคำควบกล้ำถูกต้อง			
2.6 ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง			
2.7 ออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง			
2.8 ออกเสียงคำสามัญไม่ถูกต้อง			
2.9 ออกเสียงไม่เต็มคำ			
รวม			

การยกการสังเกตพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชา
คหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำในการพูดภาษาไทย	ลักษณะของการใช้ถ้อยคำ
1. การใช้ถ้อยคำ	
1.1 ใช้ถ้อยคำไม่ตรงความหมาย	<p>หมายถึง การเลือกใช้ถ้อยคำไม่ตรงกับเรื่องหรือมีความหมาย คลาดเคลื่อนไป ตัวอย่างเช่นความที่ใช้ไม่ตรงความหมาย เมื่อจะตอบ <u>ขอchange</u> (คำที่ศัพท์เส้นให้ควรใช้คำว่า ก็ดีกว่า)</p>
1.2 ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ	<p>หมายถึง การใช้คำหยาด คำที่ผู้ฟังฟังแล้วไม่ชอบใจ เป็นคำ ที่บุคคลทั่วไปไม่ยอมรับ เช่น “กันเนี่ยจะเส่่สิ่งอ้ายคนหนึ่ง” (คำที่ศัพท์เส้นให้ควรใช้คำว่า “คนบ้า”)</p>
1.3 ใช้ถ้อยคำพูมเพือย	<p>หมายถึง การใช้คำมากกว่าความจำเป็น เช่น “ห้ามไม่ให้เดินลัดสนาม” (คำที่ศัพท์เส้นให้ อาจเลือกใช้คำ “ห้าม” หรือ “ไม่ให้ ดำเนินค่าหนึ่ง”)</p>
1.4 ใช้ถ้อยคำกำกวน	<p>เพื่อนของศัพท์นี้ชอบกินอาหาร <u>จุบจิบพร่าพร้ว</u> (คำที่ศัพท์ เส้นให้อาจเลือกใช้คำ “จุบจิบ” หรือ “พร่าพร้ว” คำใดคำหนึ่ง) หมายถึง คำพูดที่ไม่สัตตน์เจนคุณเครื่อง ตีความหมายได้ หลากหลาย เช่น</p>
1.5 การใช้ถ้อยคำสlang	<p>เมื่อเห็นนี้ ผอมเหมือนหมูสาม (ถ้อยคำที่ศัพท์เส้นให้ อาจตี ความหมายว่า เหมือนหมูที่ตายแล้ว หรือเหมือนหมูเป็น ๆ ตาย) พอกเส้นน้ำทะเสสเสร็จแล้วคุณพ่อ ก็พากวนเราไปกินร้อนเย็น (ถ้อยคำที่ศัพท์เส้นให้อาจหมายถึงหัวมื้อเย็น หรือหัวที่เย็นชีด) หมายถึง คำศัพท์ใหม่ที่เป็นที่นิยมແಚู่ก็ต้องหรือไม่ถูกต้อง ตามหลักภาษา คำสlangเป็นคำที่ได้ไปจากปกติ ทั้งในด้าน[*] เสียง การเขียน และความหมาย เช่น ตีสันเห็นผู้หูดูงคนหนึ่งแต่งตัวว้าวมา ก เขาจึงนิยมส่วนเสือยิดทางภาษาบ้าน</p>

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทย	ลักษณะของการใช้ถ้อยคำ
1.6 ใช้ถ้อยคำที่เป็นศัพท์วิชาการ	<p>หมายถึง การใช้คำศัพท์ทางวิชาการที่ผู้ฟังส่วนมากไม่เข้าใจ จะเข้าใจได้เฉพาะกับผู้ที่มีการศึกษาทางวิชาการนั้น ๆ เช่น เพื่อนของติดันคนนี้เขาเป็นคนที่ไม่มีแรงจูงใจในการอ่านหนังสือ</p>
1.7 ใช้สำนวนไหว้寒暄ประกอบการพูดหมายความสุภาพ	<p>หมายถึง การเลือกใช้สำนวนไหว้寒暄ได้เหมาะสม มีความหมายเข้ากับเรื่องที่พูด เช่น เมื่อพูดถึงความสามารถให้กับอะไรได้ทุกสิ่ง ก็เลือกใช้สำนวนว่า เกินคือแล้วสารพัดนึก</p>
1.8 ใช้สำนวนไหว้寒暄ประกอบการพูดไม่เหมาะสม	<p>หมายถึง การเลือกใช้สำนวนไหว้寒暄ไม่เหมาะสม มีความหมายขัดกับเรื่องที่พูด เช่น เมื่อจะพูดถึงการแต่งตัวของนักเรียนที่น่ารัก แล้วเลือกใช้สำนวนว่า เชือแต่งตัวสวยงามเหมือนอีกภาคพิภาก</p>
1.9 ใช้ถ้อยคำที่ให้อารมณ์ร่วมและเห็นภาพพจน์	<p>หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกคล้ายตามเห็นภาพรวมกับว่าได้สัมผัสตัวยคนเอง เช่น เช่น ปากโปรงเสียงดังแย่ เครื่องดนตรีไทยกำลังดี</p>
1.10 ใช้คำลักษณะนามถูกต้อง	<p>หมายถึง ใช้คำบอกลักษณะนามถูกต้อง เช่น พมเห็นพระภิกษุ 2 รูป ตัวนั้นเห็นร่างหนึ่งชี้อยู่ที่เขาใหญ่</p>
1.11 ใช้คำลักษณะนามไม่ถูกต้อง	<p>หมายถึง การใช้คำบอกลักษณะนามไม่ถูกต้อง เช่น ตัวนั้นชื่อว่าวีรบุรุษให้น้อง 2 ยัง (ลักษณะนามที่ถูกต้องคือ ตัว)</p>
	<p>พmorpheme อ่านเรื่องพระอภัยมนี เพราะขอบนางยักษ์ชั้นนี้ (ลักษณะนามที่ถูกต้องคือ ตน)</p>

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทย	สังเคราะห์ของการใช้ถ้อยคำ
1.12 ใช้คำสรรพนามหมายรวม	หมายถึง การใช้คำสรรพนามแทนตัวผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่กล่าวถึงได้อย่างหมายรวม เช่น <u>คุณแม่ของฉันท่านศุภภาพแข็งแรง</u> <u>เพื่อนของตัวคนนี้เป็นคนไม่ค่อยพูด</u>
1.13 ใช้คำสรรพนามไม่หมายรวม	หมายถึง การใช้คำสรรพนามแทนตัวผู้พูด ผู้ฟัง และผู้ที่กล่าวถึงไม่หมายรวม เช่น
1.14 ใช้คำอาการนามได้ถูกต้อง	ทางของผู้มีสูงชากา (คำที่ใช้เด่นให้ควรใช้คำว่า ท่าน) เจ้าบุญญาเบ็นถูน้ำที่นารัก (คำที่ขาดเส้นให้ควรใช้คำว่า มัน)
1.15 ใช้คำอาการนามไม่ถูกต้อง	หมายถึง การใช้คำ "การ" และ "ความ" นำหน้าคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ได้ถูกต้อง (คำ "การ" นำหน้าคำกริยาที่แสดงความเป็นไปทางกายและวาจา เช่น การยืน การเดิน การนั่ง การพูด เป็นต้น ส่วนคำ "ความ" ใช้ค้านหน้าคำกริยาที่มีความว่า มี เป็น เกิด ดับ เจริญ เสื่อม หรือกริยาที่เกี่ยวกับจิตใจ และใช้ค้านหน้าคำวิเศษณ์ เช่น ความคิด ความผัน ความตื้น ความสวยงาม ความงาม เป็นต้น) เช่น <u>บานدونเป็นการพักผ่อนที่ตื่นรุ่ง</u> <u>ตื่นมีความสุขกับการเดิน</u>
1.16 ใช้คำบุพบบทถูกต้อง	หมายถึง การใช้คำ "การ" และ "ความ" นำหน้าคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ไม่ถูกต้อง เช่น <u>บารุงเป็นสิ่งที่มีคุณค่า</u> (คำที่ขาดเส้นให้ควรใช้คำว่า ความรัก)
	หมายถึง ความผูกด้วยความจง กับผู้ใหญ่ต้องจะมั่นคงไว้ (คำที่ขาดเส้นให้ ควรใช้คำว่า ภารกุณา)
	หมายถึง การใช้คำบุพบบทให้ค้านหน้าคำนาม คำสรรพนาม คำกริยาและคำวิเศษณ์ เพื่อทำให้ความชัดเจนขึ้น เช่น แห่งสำหรับ ใน ของ เพื่อ ด้วย โดย กับ แก่ แต่ ท่อ บน ส่าง ฯลฯ ได้ถูกต้อง ถึงท่ออย่าง
	ตื่นไปเที่ยวเชียงใหม่บัญครอบครัวรัว (คำบุพบบท "กับ" ใช้เมื่อแสดงอาการร่วม อาการทำกับกัน) <u>หันมายใหม่อาจรบไปห้องวันวูบเป็นผู้ที่มีอาชญากรรม</u>
	(คำบุพบบท "นา" ใช้เมื่อคำแสดงผู้รับเป็นผู้ที่มีอาชญากรรม)
	น้อยกว่าผู้ให้)

พฤติกรรมการใช้อ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทย	สังเคราะห์ของการใช้อ้อยคำ
1.17 ใช้คำบุพนกไม่ถูกต้อง	<p>หมายถึง การใช้คำบุพนกนำหน้าคำนาม คำสรรพนาม คำวิเชียรและคำวิเศษณ์ เพื่อทำให้ความชัดเจนขึ้น เช่น แห่ง สำหรับ ใน ของ เพื่อ ด้วย โดย กับ แก่ แต่ แต่ บน ล่าง ฯลฯ ไม่ถูกต้อง ตั้งตัวอย่าง</p> <p>วันไหว้ครูดิฉันและเพื่อน ๆ มอบพวงมาลัยแด่อาจารย์ (คำที่ศึกเส้นได้ควรใช้คำบุพนก “แต่” เพราะคำแสดงผู้รับเป็นผู้มีอาชญากรรมและสูงศักดิ์กว่าผู้ให้)</p> <p>ผิดคิดว่าการรับประทานอาหารโดยข้อนส้อมเป็นมารยาทดี (คำที่ศึกเส้นได้ควรใช้คำบุพนก “ด้วย” เพราะคำ “ด้วย” ใช้เมื่อต้องการบอกให้รู้ว่าคำนามหรือสรรพนามนั้น ๆ เป็นเครื่องใช้ แต่คำว่า “โดย มีความหมายว่าตาม)</p>
1.18 ใช้อ้อยคำที่ไม่มีความหมาย	<p>หมายถึง การใช้อ้อยคำที่ไม่มีความหมาย หรือใช้คำบางคำ ขึ้นต้นหรือลงท้าย เช่น ๆ และไม่มีความหมายเกี่ยวกับกับหัวความที่พูด เช่น ใช้ไหม เมื่อนะไรที่ แบบว่า แล้วก็ฯลฯ ตั้งตัวอย่าง</p> <p>ตัวอย่างที่บรรยายของมาใช้ไหม สนุกมากใช่ไหม แบบว่าผ่านภูมิใจ แบบว่าได้ แบบว่าเรียนบทกรรม</p>
1.19 ใช้อ้อยคำภาษาต่างประเทศ ปนภาษาไทย	<p>หมายถึง การพูดโดยใช้คำภาษาอื่น ๆ แทนคำภาษาไทย หรือปนกับภาษาไทย เช่น</p> <p>ตัวอย่างเช่นภาษาอังกฤษ</p> <p>ผิดขอเส่าเงินเข้าบัญชีเรียนที่ประจำที่ประจำไว้</p>
2. การออกเสียงอ้อยคำ	
2.1 ออกเสียง “ร” ถูกต้อง	
2.2 ออกเสียง “ร” ไม่ถูกต้อง	
	<p>หมายถึง การออกเสียงคำที่มิพยัญชนะต้น “ร” ไม่ถูกต้อง เช่น ราบรื่น ออกเสียงว่า ราบ-รื่น เรียนรู้ ออกเสียงว่า เรียน - รู้</p> <p>หมายถึง การออกเสียงคำที่มิพยัญชนะต้น “ร” ไม่ถูกต้อง เช่น รวดเร็ว ออกเสียงเป็น สาด - เร็ว เร่งรัด ออกเสียงเป็น เล่น - ลัด</p>

พฤติกรรมการใช้เชิงคำนำของภาษาพุกงานไทย	ลักษณะของการใช้เชิงคำ
2.3 ออกเสียง "ล" ถูกต้อง	หมายถึง การออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น "ล" ถูกต้อง เช่น ลาง ๆ ออกเสียงว่า ลาง - ลาง
2.4 ออกเสียง "ล" ไม่ถูกต้อง	หมายถึง การออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น "ล" ไม่ถูกต้อง เช่น ลวดลาย ออกเสียงเป็น ลวด - ราย
2.5 ออกเสียงคำควบกล้ำถูกต้อง	หมายถึง ออกเสียงเป็น รึ - รา
2.6 ออกเสียงคำควบกล้ำ ไม่ถูกต้อง	หมายถึง การออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำได้แก่ ตัว ร ล ว ถูกต้องชัดเจน เช่น ปรับปรุง ออกเสียงเป็น ปรับ - ปูรุ ครั้งคราว ออกเสียงเป็น ครั้ง - คราว
2.7 ออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง	หมายถึง การออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำได้แก่ ตัว ร ล ว ไม่ถูกต้อง เช่น ความร้า ออกเสียงเป็น พ້ານ - ຮັກ ภ้างขวา ออกเสียงเป็น ຜ້າງ - ຝັງ
2.8 ออกเสียงคำสามสัมภัติไม่ถูกต้อง	หมายถึง การออกเสียงวรรณยุกต์ของคำพิดหรือเพียนไป เช่น ของเหลว ออกเสียงเป็น ຂອງ - ຄະ - ແລງ (ที่ถูกต้อง ออกเสียงว่า ຂອງ - ຄະ - ແເລງ)
2.9 ออกเสียงไม่เต็มคำ	หมายถึง คุณพ่อ ออกเสียงเป็น ອຸນ - ພ້ອ (ที่ถูกต้องของออกเสียงว่า ອຸນ - ພ້ອ)
	หมายถึง การออกเสียงถ้อยคำที่เป็นคำสามสัมภัติ ผิดหลักการ อ่านออกเสียงตามหลักภาษาไทย คือ ไม่ออกเสียงสระที่ห้วยตัวพหุແราก เช่น
	คหกรรมศาสตร์ ออกเสียงเป็น ດະ-ຫະ-ກໍາ-ສາດ (ที่ถูกต้องของออกเสียงว่า ດະ - ຫະ - ກໍາ - ມະ - ສາດ)
	ພພທຍສາສත්‍ර ออกเสียงเป็น ພພත - ສາດ (ที่ถูกต้อง ออกเสียงว่า ພພດ - ທະ - ພະ - ສາດ)
	หมายถึง การออกเสียงถ้อยคำเร็วๆ หรือตัดคำทำให้พยางค์ส่วนใดส่วนหนึ่งของคำหายไป เช่น
	ນກວິທາຍາສີຍ ออกเสียงเป็น ມະ - ທາ - ສີຍ ພິຈາຮມາ ออกเสียงเป็น ພິ - ນາ

*
ตอนที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชาคณิตศาสตร์ จะดูจากการคัมภีร์วิชาชีพขั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ ขนาด

วิธีใช้แบบสังเกต

1. ผู้สังเกตเท้าสังเกตพฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทยหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาในชั้นเรียนทดลองชั่วโมง (สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาที่ละคน คันละ 3 นาที)

2. ผู้สังเกตประเมินว่า โดยภาพรวมแล้วนักศึกษาได้แสดงพฤติกรรมใดบ้างตามรายการพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแบบสังเกต โดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องแสดงหรือไม่แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ (ประเมินหลังจากที่นักศึกษาแสดงการพูดจบเรื่องแล้ว)

3. ผู้สังเกตบันทึกตัวอย่างของพฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทยสถานการณ์ หรืออื่น ๆ ที่คิดว่าจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสังเกตในช่องหมายเหตุ

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ชื่อสถานศึกษา.....

ชื่อแผนกวิชา.....

ชื่อนักศึกษา.....

เพศ

หญิง

ชาย

หัวข้อในการพูด

การพูดเล่าเรื่อง

เรื่อง

- สถานที่ท่องเที่ยวในภูมิล้านนาของฉัน
- เทศกาลประจำปี
- หนังสือที่ฉันชอบอ่าน

การพูดแสดงความคิดเห็น

เรื่อง

- การเรียนสาขาวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ในห้องน้ำของฉัน
- ปัญหาที่ต้องแก้ไขของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน
- คนดีในหมู่ของฉันอย่างไร

การพูดโน้มนำใจ

เรื่อง

- ทิ้ง迤ไปให้เป็นที่สร้างสรรค์แก่น้ำเมือง
- เยาวชนไทยต้องห่างไกลยาเสพย์ติด
- ถ้าหากคนประทัยดูจะจับปัญหาเศรษฐกิจ

สังเกตครั้งที่ วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

รายการพฤติกรรม	แสดงพฤติกรรม	ไม่แสดงพฤติกรรม	หมายเหตุ
1. พูดโดยภาคเสียงดังขัดเจน.....
2. พูดมีจังหวะ วรรณท่อนทีดี.....
3. พูดไม่ร้าหรือเร็วเกินไป.....
4. พูดคล่องแคล่ว.....
5. น้ำเสียงมีลักษณะดดดังกับเรื่องที่พูด

**การนําการสังเกตพุทธิกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชา
คหกรรมศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**

พฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทย	ลักษณะพุทธิกรรม
1. พูดโดยปกติเสียงตั้งชัดเจน	หมายถึง การพูดโดยปกติมีเสียงที่ตั้งชัดเจน มีความตั้งพอที่จะให้ผู้ฟังได้ยินทั่วถึงกัน ทุกคน
2. พูดมีจังหวะ วรรณยุกต์ดี	หมายถึง การหยุดหรือเว้นจังหวะในการพูดอย่าง เหมาะสม
3. พูดไม่ร้าวรือเร็วเกินไป	หมายถึง การเปล่งเสียงญุตในการพูดโดยปกติไม่ ร้าวรือเร็วเกินไป (อัตราการเปล่งเสียง ที่เหมาะสมอยู่ระหว่าง 125-150 คำ/นาที) และมีการเปลี่ยนอัตราการพูดได้เหมาะสมกับ เรื่องที่พูด เช่นพูดเรื่องวิชาการก็จะเปล่ง เสียงร้าลงเพื่อให้ผู้ฟังเข้าใจความได้ดีขึ้น
4. พูดคล่องแคล่ว	หมายถึง การเปล่งเสียงญุตอย่างราบรื่นไม่ติดขัดและ ไม่ออเสียง เอ้อ - อ้า ตลอดเวลา
5. น้ำเสียงมีลีลาสอดคล้องกับเรื่องที่พูด	หมายถึง การใช้เสียงอย่างมีท่วงทำนอง สูง ต่ำ หนัก เบา มีระดับความแหลม ทุ่ม ของเสียงเหมาะสมกับเรื่องที่พูด

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตอนที่ 3 เมนูสังเกตพฤติกรรมการใช้ท่าทางประจำของนักศึกษาสาขาวิชา
คณารณศาสตร์ จะดูมีร่างกายเนี้ยบหรือขาดพัฒนาไปที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

วิธีใช้สังเกต

1. ผู้สังเกตเข้าสังเกตพฤติกรรมการใช้ท่าทางประจำของนักศึกษาในชั้นเรียนของนักศึกษาในชั้นเรียนตลอดชั่วโมง (สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาปกติคนละ 3 นาที)
2. ผู้สังเกตประเมินว่าโดยภาพรวมแล้วนักศึกษาได้แสดงพฤติกรรมใดบ้างตามรายการพฤติกรรมที่กำหนดไว้ในแบบสังเกต โดยคำเครื่องหมาย / ลงในช่องแสดงหรือไม่แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ (ประเมินหลังจากที่นักศึกษาแสดงการพูดจบเรื่องแล้ว)
3. ผู้สังเกตบันทึกทัวอป่างของพฤติกรรมการใช้ท่าทางประจำของนักศึกษาไทย สถานการณ์ หรืออื่น ๆ ที่คิดว่าจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการสังเกตในช่องหมายเหตุ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**แบบสืบเกตพุทธิกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชา
คณกรรมศาสตร์ จะดั่งประการนี้ยังมีด้วยวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**

รายการพุทธิกรรม	แสดงพุทธิกรรม	ไม่แสดงพุทธิกรรม	หมายเหตุ
1. การฟังตัว			
1.1 การยืนโดยปกติอยู่ในลักษณะ สมดุล			
1.2 การยืนโดยปกติป่องมือข้าง ซ้าย			
1.3 ยืนตามลำบากไม่เกร็งตัว			
2. การเคลื่อนไหวร่างกาย			
2.1 เดินต่อหน้าอย่างเป็นธรรมชาติ			
2.2 เดินต่อหน้ากระชับรับกับการพูด			
2.3 ใช้มือประกอบการพูดตลอดลัง กับเนื้อเรื่องที่พูด			
3. การใช้สายตา			
3.1 ใช้สายตามองผู้ฟังอย่างเหมาะสม			
3.2 การแสดงออกของดวงตา ตลอดลังกับเนื้อเรื่องที่พูด			
4. การแสดงสีหน้า			
4.1 สีหน้าโดยปกติยิ้มเย็นแจ่มใส			
4.2 สีหน้าแสดงคล้องกับเนื้อเรื่องที่พูด			
รวม			

กรอบการสังเกตพฤติกรรมการใช้ภาษาทางประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชา
คณิตศาสตร์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

พฤติกรรมการใช้ภาษาทางประกอบการพูดภาษาไทย	ลักษณะพฤติกรรม
1. การฟังตัว	
1.1 การยินโดยปกติอยู่ในลักษณะสมดุล	หมายถึง การยินห่างปกติอยู่ในลักษณะสำหรับตัวเอง ให้ล้มเหลว หลงไม่รู้ วางน้ำหนักตัวลงบน เท้าทั้งสองข้างเท่านั้น
1.2 การยินโดยปกติปล่อยมือข้างลำตัว	หมายถึง การยินห่างปกติอยู่ไม่อาจมือลักษณะเป็น เท้าสะเอว หรือແղะເກາໄຕ ๆ
1.3 ยืนตามลำบากไม่เกร็งตัว	หมายถึง การยินในลักษณะที่มีการยกยับเขี้ยวอน เคลื่อนไหวอย่างเป็นธรรมชาติ ไม่ยืน ตัวตรงแข็งแบบทหาร
2. การเคลื่อนไหวร่างกาย	
2.1 เคลื่อนที่อย่างเป็นธรรมชาติ	หมายถึง การเดินไปทางซ้ายมือ ขวาบ้าง หน้าบ้าง หลังบ้าง โดยไม่ใช้ตัวกับการพูด
2.2 เคลื่อนไหวศีรษะรับการพูด	หมายเหตุ การเคลื่อนไหว หรือการหยุดเคลื่อนไหว ศีรษะขณะแสดงการพูดได้ถูกจังหวะ ของการพูด
2.3 ใช้มือประกอบการพูดโดยคล้องกับ เนื้อเรื่องที่พูด	หมายถึง การใช้มือ แขน และขา ประกอบ การพูด และดึงลักษณะต่าง ๆ ได้เด่นชัด เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่พูด
3. การใช้สายตา	
3.1 ใช้สายตามองผู้ฟังอย่างเหมาะสม	หมายถึง กวารตสายตามองผู้ฟังทั่วไป สายตา กับผู้ฟังเป็นระยะ ไม่หลบสายตาผู้ฟัง
3.2 การแสดงออกอาการเววนาสอดคล้องกับ เรื่องที่พูด	หมายถึง การใช้สายตาเน้นความหมายของถ้อยคำ ที่พูด เช่น เปิดกางริม เมื่อพูดในเรื่อง ตนตัว ใจ ใจ หัวใจ หัวใจ หรือถ้อยคำ พูดในเรื่องหัวแท้เส้นหวัง
4. การแสดงสีหน้า	
4.1 สีหน้าโดยปกติยิ้มแย้มแจ่มใส	หมายถึง มีสีหน้าโดยปกติยิ้มแย้มแจ่มใสหรือไม่เป็น ตั้งแต่เริ่มพูดจนกว่าพูดจบ
4.2 สีหน้าสอดคล้องกับเรื่องที่พูด	หมายถึง การแสดงสีหน้าคล้อยตามเรื่องราวที่พูด เช่น พูดเรื่องสนุกสนานก็ยิ้มแย้มแจ่มใส พูดเรื่องสาดัญก็เคร่งชื่ม

ภาคผนวก ๔

ตัวอย่างของพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทยของนักศึกษาสายวิชา
ตามกรอบค่าสัตร์ ฉะดังประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ ๑
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตัวอย่างพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทยของนักศึกษาสาขาวิชา
ศนกรรณศาสตร์ จะตั้งประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล**

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทย	ตัวอย่างพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำ
1. การใช้ถ้อยคำ	
1.1 ใช้ถ้อยคำไม่ตรงความหมาย	<p>หมายถึง การเลือกใช้ถ้อยคำไม่ตรงกับเรื่องที่พูด หรือ มีความหมายคลาดเคลื่อนไป</p> <p style="text-align: center;">ตัวอย่าง</p> <p style="padding-left: 2em;">ศิลปินนำพากลอนนี้มาเป็นอุตสาหกรรม (คติ) รัฐวุฒิบางคนไม่ชอบถูกสั่งให้ (สูงสิง)</p>
1.2. ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ	<p>หมายถึง การใช้คำหยาบ คำดูดฟังฟังแล้วไม่ชอบใจ เป็นคำที่บุคคลทั่วไปไม่ยอมรับ</p> <p style="text-align: center;">ตัวอย่าง</p> <p style="padding-left: 2em;">คนไทยสมัยนี้ทิ้งเย็บกันมั้ง? เพื่อน ๆ คงจะอาหารแยกตัวหนะตะ</p>
1.3 ใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย	<p>หมายถึง การใช้คำมากกว่าความจำเป็น</p> <p style="text-align: center;">ตัวอย่าง</p> <p style="padding-left: 2em;">ที่บางแสนมีผู้คนมานากมายหลายคน คนดีในบุรุษของศิลปินคือคนที่ไม่ถูกคนจนคนที่รักสนใจของ</p>
1.4 ใช้ถ้อยคำกำกวມ	<p>หมายถึง คำพูดที่ไม่รัดจเนณคุณเครื่อง ตีความหมายได้หลายทาง</p> <p style="text-align: center;">ตัวอย่าง</p> <p style="padding-left: 2em;">โทรศัพย์ใหม่真偽 ในจังหวัดอยุธยา เพื่อนเขาไปเที่ยว แต่ศิลปินไม่ได้ไป</p>
1.5 การใช้ถ้อยคำสlang	<p>หมายถึง คำศัพท์ใหม่ที่เป็นที่นิยมแพร่หลายท้องหรือไม่ถูกต้องทางหลักภาษา คำสlangเป็นคำที่ผิดไปจากปกติ หันไปด้านเสียง การเชื่อม และความหมาย</p> <p style="text-align: center;">ตัวอย่าง</p> <p style="padding-left: 2em;">การสูบบุหรี่มันไม่ดี__ ไม่มี__ ไม่เห็น ศิลปินมีเพื่อนที่เป็นปะทะท้อง</p>

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทย	ตัวอย่างพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำ
1.6 ใช้ถ้อยคำที่เป็นศัพท์วิชาการ หมายถึง การใช้คำศัพท์ทางวิชาการที่ผู้อ้างส่วนมาก ไม่เข้าใจ จะเกิดใจได้เฉพาะกษัตริย์ที่มีการศึกษาทาง วิชาการนั้น ๆ ตัวอย่าง การวิชาคิล คือ <u>กระบวนการเผยแพร่ผลิตภัณฑ์</u> <u>ประเทศของเรามีภาระร่วมที่ต้อง</u>	หมายถึง การใช้คำศัพท์ทางวิชาการที่ผู้อ้างส่วนมาก ไม่เข้าใจ จะเกิดใจได้เฉพาะกษัตริย์ที่มีการศึกษาทาง วิชาการนั้น ๆ ตัวอย่าง การวิชาคิล คือ <u>กระบวนการเผยแพร่ผลิตภัณฑ์</u> <u>ประเทศของเรามีภาระร่วมที่ต้อง</u>
1.7 ใช้สำนวนไหว้บูชาประกอบการพูด หมายถึง การศึกษาใช้สำนวนไหว้บูชาได้เหมาะสมสม มีความหมายเข้ากันเรื่องกิจกรรม ตัวอย่าง <u>กิงหนุจะตัวเต็งแต่งตัวพริกก้านหนุ</u> <u>เศรษฐกิจแบบนี้เพื่อน ๆ อย่าทำตัวเป็นแม่ก้าวเข้า</u> <u>บ้านรื้วเฉยค่ะ</u>	หมายถึง การศึกษาใช้สำนวนไหว้บูชาได้เหมาะสมสม มีความหมายเข้ากันเรื่องกิจกรรม ตัวอย่าง <u>กิงหนุจะตัวเต็งแต่งตัวพริกก้านหนุ</u> <u>เศรษฐกิจแบบนี้เพื่อน ๆ อย่าทำตัวเป็นแม่ก้าวเข้า</u> <u>บ้านรื้วเฉยค่ะ</u>
1.8 ใช้สำนวนไหว้บูชาประกอบการพูด ไม่เหมาะสม หมายถึง การเลือกใช้สำนวนไหว้บูชาไม่เหมาะสม มีความหมายเข้ากันเรื่องกิจกรรม ตัวอย่าง เพื่อน ๆ ต้องหันใจเรียนให้เหมือนแม่ก้าวเข้า <u>ถวัฒนธรรมเข้มแข็ง</u> <u>วัยรุ่นบางคนเคยเพื่อนไม่ดีพ้าไปติดสิ่งเสพย์ติด</u> <u>อย่างนี้เราเรียกว่าหอยตัวงูแคร่ค่ะ</u>	หมายถึง การเลือกใช้สำนวนไหว้บูชาไม่เหมาะสม มีความหมายเข้ากันเรื่องกิจกรรม ตัวอย่าง เพื่อน ๆ ต้องหันใจเรียนให้เหมือนแม่ก้าวเข้า <u>ถวัฒนธรรมเข้มแข็ง</u> <u>วัยรุ่นบางคนเคยเพื่อนไม่ดีพ้าไปติดสิ่งเสพย์ติด</u> <u>อย่างนี้เราเรียกว่าหอยตัวงูแคร่ค่ะ</u>
1.9 ใช้ถ้อยคำที่ให้อารมณ์รุ่มแรงและ เห็นภาพพจน์ หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึก คล้อยตาม เห็นภาพ ร้าวไปว่าได้สัมผัสด้วยตนเอง ตัวอย่าง ตัดสินไปเดี๋ยวก่อนเมื่อตอนลงงานตักบานดิว ติดน้ำปี๊บปี๊บ	หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่ให้อารมณ์รุ่มแรงและ เห็นภาพพจน์ หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่ทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึก คล้อยตาม เห็นภาพ ร้าวไปว่าได้สัมผัสด้วยตนเอง ตัวอย่าง ตัดสินไปเดี๋ยวก่อนเมื่อตอนลงงานตักบานดิว ติดน้ำปี๊บปี๊บ
1.10 ใช้คำกล่าวชื่อนามถูกต้อง หมายถึง ใช้คำบอกกล่าวชื่อนามถูกต้อง ตัวอย่าง ตีเมืองก้ามมีเจติบอยู่องค์หนึ่ง ผู้ตีใจมากเสียครัวบพิชัย์คุณพิวเตอร์ขอร้องนั้น ให้ผม	หมายถึง ใช้คำบอกกล่าวชื่อนามถูกต้อง หมายถึง ใช้คำบอกกล่าวชื่อนามถูกต้อง ตัวอย่าง ตีเมืองก้ามมีเจติบอยู่องค์หนึ่ง ผู้ตีใจมากเสียครัวบพิชัย์คุณพิวเตอร์ขอร้องนั้น ให้ผม

พฤติกรรมการใช้ร้อยคำประกอบการพูดภาษาไทย	ตัวอย่างพฤติกรรมการใช้ร้อยคำ
1.11 ใช้คำลักษณะนามไม่ถูกต้อง	<p>หมายถึง ใช้คำบอกรักษณะนามไม่ถูกต้อง</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ตีฉันหนินหนังสืออันนั้นมาอ่าน ผมกับเพื่อนใช้จ่ายเงินเสื้อผ้าคนละชิ้น</p>
1.12 ใช้คำสรรพนามเหมาสม	<p>หมายถึง การใช้คำสรรพนามแทนที่ผู้พูด ผู้ฟังและผู้ที่กล่าวถึงได้อย่างทั่วไป</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ตีฉันรักคุณมากเพราะท่านเจ้าใจใส่สุกเป็นอย่างดี</p> <p>พี่ชายของตีฉันเข้าขอบเลี้ยงสุนัข</p>
1.13 ใช้คำสรรพนามไม่เหมาสม	<p>หมายถึง การใช้คำสรรพนามแทนที่ผู้พูด ผู้ฟังและผู้ที่กล่าวถึงไม่เหมาสม</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ญาของตีฉันเป็นคนใจดี</p> <p>น้าหวานขอเป็นสุนัขตัวโปรด</p>
1.14 ใช้คำอาการนามได้ถูกต้อง	<p>หมายถึง การใช้คำ "การ" และ "ความ" นำหน้าคำกริยา หรือคำวิเศษณ์ได้ถูกต้อง (คำ "การ" นำหน้าคำกริยาที่แสดงความเป็นไปทางกายและวาจา เช่น การยืน การเดิน การร้อง การพูด เป็นต้น ส่วนคำ "ความ" ใช้คำนำหน้าคำกริยาที่มีความว่า มี เป็น เกิด ตับ เจริญ เสื่อม หรือกริยาที่เกี่ยวกับจิตใจ และใช้คำนำหน้าคำวิเศษณ์ เช่น ความคิด ความผึ้น ความตี ความ爽 ความงาม เป็นต้น)</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ผมมีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกาย</p> <p>คนตัวเองตีฉันต้องมีความโอบอ้อมอารี</p>

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประชาอุบัติการไทย	ตัวอย่างพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำ
1.15 ใช้คำอาการนามไม่ถูกต้อง	<p>หมายถึง การใช้คำ "การ" และ "ความ" นำหน้าคำกริยาหรือคำวิเศษณ์ไม่ถูกต้อง</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ในรัฐธรรมนูญ คือ ไม่ถูกต้องให้ถูกต้อง</p> <p>ในช่วงเรียนจบต้องมีการตั้งค่าในการเรือกเรียนท่อ</p>
1.16 ใช้คำบุพบนัยไม่ถูกต้อง	<p>หมายถึง การใช้คำบุพบที่ใช้หน้าคำนาม คำสรรพนาม คำกริยาและคำวิเศษณ์ เพื่อทำให้ความรัดจẽนขึ้น เช่น แห่ง สារับ ใน ของ เพื่อ ด้วย โดย กับ แต่ แล้ว แต่ ต่อ บน ล่าง ๆ กัน ไม่ถูกต้อง</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>คือ นัยนี้ ได้ปรึกษาเงินให้แม่ของงาน ผู้มาเป็นเจ้าของใหม่</p>
1.17 ใช้คำบุพบนัยไม่ถูกต้อง	<p>หมายถึง การใช้คำบุพบที่นำหน้าคำนาม คำสรรพนาม คำกริยาและคำวิเศษณ์ เพื่อทำให้ความรัดจẽนขึ้น เช่น แห่ง สារับ ใน ของ เพื่อ ด้วย โดย กับ แต่ แต่ ต่อ บน ล่าง ๆ กัน ไม่ถูกต้อง</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ส่วนสมเด็จศรั้งราวย์ สมเด็จฯ ทรงผู้อำนวยการและปลัดกระทรวงมหาดไทยให้รับผิดชอบ</p>
1.18 ใช้ถ้อยคำไม่มีความหมาย	<p>หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่ไม่มีความหมาย หรือใช้คำบางคำซึ้งต้นหรือลงท้ายซ้ำ ๆ และไม่มีความหมาย เกี่ยวข้องกับอุดมคติที่ผูก เช่น ใช้แทน เมื่อน้อร์เวก แบบว่า แร็วก ๆ กัน</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ติดน้ำและเพื่อน ๆ ไปปีนัง ได้ไปเข้าค่ายปีนัง ต่อต่างจังหวัด</p> <p>การเรียนทำอาหารเป็นอย่างไรที่แยกกันมาก</p>

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำภูมิภาคภาษาไทย	ตัวอย่างพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำ
<p>1.19 ใช้ถ้อยคำภาษาต่างประเทศ เป็นภาษาไทย</p>	<p>หมายถึง การพูดโดยใช้คำภาษาอื่น ๆ แทนคำภาษาไทยเป็นกันภาษาไทย</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>บุคคลเป็นบุตรไอย้อมอฟเรต้องช่วยกันประทัยติดันขอบอ่านหนังสือไว้ในเมืองไทย</p>
<p>2. การออกเสียงถ้อยคำ</p> <p>2.1 ออกเสียง “ร” ถูกต้อง</p>	<p>หมายถึง การออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น “ร” ถูกต้องชัดเจน</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ผู้ประทับใจพยายามพากย์และค่ายมาก ออกเสียงคำคำที่ซัดเส้นให้ไว้ ราย-กาน, แรม) ติดันรัฐธรรมราชที่หันมาก (ออกเสียงคำที่ซัดเส้นให้ไว้รัก)</p>
<p>2.2 ออกเสียง “ร” ไม่ถูกต้อง</p>	<p>หมายถึง การออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น “ร” ไม่ถูกต้อง</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ติดันเดินป่าแล้วถูกหานามเกี่ยวแทนเสื้อหาดถูกลิ้ง (ควรออกเสียงว่ารุ่ง-รุ่ง จังจะได้ใจความ) วัดท่ออยุธยามีบรรยายกาศล้มลึ่นมาก (ควรออกเสียงว่า ร่ม-รื่นจังจะได้ใจความ)</p>
<p>2.3 ออกเสียง “ล” ถูกต้อง</p>	<p>หมายถึง การออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น “ล” ถูกต้อง</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ติดันไปเที่ยวเวลางเจอถึงนานมาย (ออกเสียงคำที่ซัดเส้นให้ไว้ ถึง)</p> <p>เพื่อนគรรษากะให้อิงกังนະกะ (ออกเสียงคำที่ซัดเส้นให้ไว้ คง)</p>

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประกอบการพูดภาษาไทย	ตัวอย่างพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำ
2.4 ออกเสียง "ล" ไม่ถูกต้อง	<p>นายธีง การออกเสียงคำที่มีพยัญชนะต้น "ล" ไม่ถูกต้อง</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ระหว่างประทับนุ่มนิ่มในส่วนของพัฒนาสัยมาก (ควรออกเสียงคำที่ชัดเส้นให้ไว้ ลวด-ล้าย จังใจความ)</p> <p>หนังสือเรื่องนี้ผ่านอ่านแล้วสนุกมาก (ควรออกเสียงคำที่ชัดเส้นให้ไว้ ลุง-ลึง ใจความ)</p>
2.5 ออกเสียงคำควบกล้ำถูกต้อง	<p>นายธีง การออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำไว้แก่ ลัว ลัว ถูกต้องชัดเจน</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>เกาะเกร็งมีสถานที่ห่องเที่ยวก่อรัตน์ (ออกเสียงคำที่ชัดเส้นให้ไว้ เกร็ง, กลาง)</p> <p>ปูนเหล็กนุ่มนวลความบ้านเกิดฉันมีราคากู (ออกเสียงคำที่ชัดเส้นให้ไว้ บุค)</p>
2.6 ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง	<p>นายธีง การออกเสียงคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำไว้แก่ ลัว ลัว ไม่ถูกต้อง</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>ติดฉันเคลือบไปกับหนังไกกานิด (ควรออกเสียงคำที่ชัดเส้นให้ไว้ เคลือบ-เคลือบ ใจความ)</p> <p>เพื่อน ๆ อย่าให้ขาดหงษ์ชาติมาฝ่าดูเอาเงินของเราไป (ควรออกเสียงคำที่ชัดเส้นให้ไว้ กวนจัง ใจความ)</p>
2.7 ออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง	<p>นายธีง การออกเสียงวรรณยุกต์ของคำผิดหรือเพียนไป</p> <p>ตัวอย่าง</p> <p>หนังสือ ออกเสียงเป็น นัง-สือ</p> <p>ผ้ม ออกเสียงเป็น พ้ม</p>

ภาคผนวก ๔
การหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การหาค่าความเที่ยงของการสั่งเกต ใช้สูตรของสกอตต์ (The Scott Formula) ดังนี้

$$\text{สูตร } r = \frac{Po - Pe}{100 - Pe}$$

- r แทน ค่าความเที่ยงของการสั่งเกต
 Po แทน ค่าความแตกต่างระหว่าง 1.00 กับผลรวมของความแตกต่าง
 ระหว่างจำนวนร้อยละของพฤติกรรมของผู้สั่งเกต 2 คน
 Pe แทน สัดส่วนของความสอดคล้องที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญของผู้สั่งเกต
 2 คน หาได้จากการนับว่ามีค่าร้อยละสูงสุดและ
 รองลงมาเป็นค่าทั้งสองมาแยกกันสั่งสองแห่งรวมกัน

ตัวอย่างการคำนวณ

การหาค่า Po (ค่าความตรงกันในการสั่งเกต)

- หาค่าร้อยละของพฤติกรรมแท้จริงในการสั่งเกตของผู้วิจัย และของผู้ช่วยวิจัย
- หาค่าร้อยละของความแตกต่างของพฤติกรรมแท้จริง
- หาผลรวมของค่าร้อยละของความแตกต่างของพฤติกรรมทุกประภาก หารด้วย 100
- หาค่า Po โดยนำค่าที่ได้จากการ 3 ลบออกจาก 1.00

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างค่าร้อยละของพฤติกรรม

พฤติกรรมที่	ค่าร้อยละของพฤติกรรม ในการสังเกตของผู้วิจัย	ค่าร้อยละของพฤติกรรม ในการสังเกตของผู้ช่วยวิจัย	ค่าร้อยละของ ความแตกต่าง
1	0.07	0.11	0.04
2	1.80	1.86	0.06
3	0.41	1.00	0.59
4	5.58	6.00	0.42
5	9.02	10.17	1.15
		รวม	2.25

$$1. \text{ ผลรวมของค่าร้อยละของความแตกต่าง } = 2.25$$

$$2. \text{ ผลรวมของค่าร้อยละของความแตกต่างหารด้วย } 100 = \frac{2.25}{100} = 0.0225 = 0.02$$

$$3. \text{ หาค่า } Po = 1.00 - 0.02 = 0.98$$

การหาค่า Pe (ค่าความคงที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญในการสังเกต)

1. นำค่าร้อยละสูงสุดของพฤติกรรม 2 พฤติกรรมในการสังเกตของผู้วิจัยมาหารด้วย 100
2. นำแต่ละค่าที่ได้จากข้อ 1 มาหารกัน 2
3. หาค่า Pe โดยนำค่าที่ได้จากข้อ 2 มารวมกัน

จากข้อมูลข้างบนหาค่า Pe ได้ดังนี้

1. ค่าร้อยละสูงสุดของพฤติกรรม 2 พฤติกรรมในการสังเกตของผู้วิจัย คือ 5.58 และ 9.02 แค่จะหารด้วย 100 ได้ 0.0558 และ 0.0902 หรือ 0.06 และ 0.09 ตามลำดับ
2. ค่าที่ได้จากข้อ 1 ยกกำลังสองได้ $= (0.06)^2, (0.09)^2 = 0.0036, 0.0081$
3. หาค่า $Pe = 0.0036 + 0.0081 = 0.0117 = 0.01$

แทนค่า Po, Pe ในสูตร

$$r = \frac{Po - Pe}{1.00 - Pe}$$

$$= \frac{0.98 - 0.01}{1.00 - 0.01} = \frac{0.97}{0.99} = 0.979$$

$$\therefore \text{ ค่าความเที่ยงในการสังเกต } = 0.98$$

ผลการวิเคราะห์การสังเกตพฤติกรรมการใช้ศัพท์คำในการพูดภาษาไทย และการคำนวณหาค่าความเที่ยงของ
แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ศัพท์คำในการพูดภาษาไทย (หลังเรื่องมือครุภัท ๑)

พฤติกรรมการใช้ศัพท์คำ	ความถี่ของการใช้ศัพท์คำ		ร้อยละของการใช้ศัพท์คำ		ร้อยละของ ความแตกต่าง
	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	
1. การใช้ศัพท์คำ					
1.1 ใช้ศัพท์คำไม่ตรงความหมาย	30	38	2.62	3.21	0.59
1.2 ใช้ศัพท์คำไม่สุภาพ	-	-	-	-	-
1.3 ใช้ศัพท์คำพูดเดี้ยง	12	8	1.05	0.68	0.37
1.4 ใช้ศัพท์คำกำกับ	8	14	0.70	1.18	0.48
1.5 ใช้ศัพท์คำแสง	1	3	0.09	0.25	0.16
1.6 ใช้ศัพท์คำที่เป็นศัพท์ทางการ	6	4	0.52	0.34	0.18
1.7 ใช้สำนวนไหว้การประชุมการพูดแนะนำตน	10	6	0.87	0.51	0.36
1.8 ใช้สำนวนไหว้การประชุมการพูดไม่แนะนำตน	-	2	-	0.17	0.17
1.9 ใช้ศัพท์คำที่ให้อารมณ์ร่วมและเห็นภาพพจน์	15	11	1.31	0.93	0.38
1.10 ใช้คำสั้นขณะนำถูกต้อง	14	16	1.22	1.36	0.13
1.11 ใช้คำสั้นขณะไม่ถูกต้อง	-	2	-	0.17	0.17
1.12 ใช้คำสรุปนานแนะนำตน	91	86	7.95	7.27	0.68
1.13 ใช้คำสรุปนานไม่แนะนำตน	20	22	1.76	1.86	0.11
1.14 ใช้คำอาการนามถูกต้อง	42	46	3.67	3.89	0.22
1.15 ใช้คำอาการนามไม่ถูกต้อง	4	5	0.35	0.42	0.07
1.16 ใช้คำบุพบถูกต้อง	37	40	3.23	3.38	0.15
1.17 ใช้คำบุพบถไม่ถูกต้อง	3	7	0.26	0.59	0.33
1.18 ใช้ศัพท์คำที่ไม่มีความหมาย	61	69	5.33	5.83	0.50
1.19 ใช้ศัพท์ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	16	10	1.40	0.85	0.55
2. การออกเสียงศัพท์คำ					
2.1 ออกเสียงคำ "ร" ถูกต้อง	17	14	1.48	1.18	0.30
2.2 ออกเสียงคำ "ร" ไม่ถูกต้อง	327	336	28.56	28.40	0.16
2.3 ออกเสียงคำ "ส" ถูกต้อง	209	214	18.25	18.09	0.16
2.4 ออกเสียงคำ "ส" ไม่ถูกต้อง	5	6	0.44	0.51	0.07
2.5 ออกเสียงคำควบกล้ำถูกต้อง	63	40	4.63	3.38	1.25
2.6 ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง	160	178	13.97	15.06	1.08
2.7 ออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง	-	-	-	-	-
2.8 ออกเสียงคำสมานไม่ถูกต้อง	-	-	-	-	-
2.9 ออกเสียงไม่เต็มคำ	4	6	0.35	0.51	0.16
รวม	1,145	1,183	100	100	8.78

$$r = \frac{Po - pe}{100 - Po}$$

*

$$Po = 1.00 - \frac{8.78}{100} = 1.00 - 0.0878 = 0.9122$$

$$pe = \left[\frac{28.56}{100} \right]^2 + \left[\frac{18.25}{100} \right]^2 = (0.2856)^2 + (0.1825)^2$$

$$= 0.0816 + 0.0333 = 0.1149$$

$$\text{แทนค่า } r = \frac{0.9122 - 0.1149}{1.00 - 0.1149} = \frac{0.7973}{0.8851}$$

$$= 0.9008$$

ค่าความเที่ยงของการสังเกตฯ ให้กับ 0.90

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ผลการขั้นทีกการสังเกตพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทย และการค่านวนหาค่าความเที่ยง
ของแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทย (ทดลองเครื่องมือครั้งที่ 2)**

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทย	ความถี่ของการใช้ถ้อยคำ		ร้อยละของการใช้ถ้อยคำ		ร้อยละของ ความแตกต่าง
	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	
1. การใช้ถ้อยคำ					
1.1 ใช้ถ้อยคำไม่ตรงความหมาย	33	28	3.20	2.76	0.44
1.2 ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ	4	3	0.39	0.30	0.09
1.3 ใช้ถ้อยคำฟุ่มเฟือย	5	8	0.48	0.79	0.31
1.4 ใช้ถ้อยคำกำกวມ	2	6	0.19	0.59	0.40
1.5 ใช้ถ้อยคำสแลง	2	3	0.19	0.30	0.11
1.6 ใช้ถ้อยคำที่เป็นศัพท์วิชาการ	1	1	0.10	0.10	0.00
1.7 ใช้สำนวนไหว้ของประจำการพูดเหมาสม	1	2	0.19	0.20	0.01
1.8 ใช้สำนวนไหว้ของประจำการพูดไม่เหมาะสม	3	2	0.29	0.20	0.09
1.9 ใช้ถ้อยคำที่ให้อารมณ์ร่วมและเห็นภาพพจน์	-	-	-	-	-
1.10 ใช้คำลักษณะนามถูกต้อง	10	11	0.97	1.09	0.12
1.11 ใช้คำลักษณะนามไม่ถูกต้อง	-	2	-	0.20	0.20
1.12 ใช้คำสรุปนามเหมาะสม	89	80	8.62	7.90	0.72
1.13 ใช้คำสรุปนามไม่เหมาะสม	14	18	1.36	1.78	0.42
1.14 ใช้คำอ้างการนามถูกต้อง	82	79	7.95	7.80	0.15
1.15 ใช้คำอ้างการนามไม่ถูกต้อง	9	14	0.87	1.38	0.51
1.16 ใช้คำบุพบพถูกต้อง	33	30	3.20	2.96	0.24
1.17 ใช้คำบุพบพไม่ถูกต้อง	7	4	0.68	0.39	0.29
1.18 ใช้ถ้อยคำที่ไม่มีความหมาย	53	60	5.14	5.92	0.78
1.19 ใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	10	8	0.97	0.79	0.18
2. การออกเสียงถ้อยคำ					
2.1 ออกเสียง "ร" ถูกต้อง	17	14	1.65	1.38	0.27
2.2 ออกเสียง "ร" ในถูกต้อง	336	328	32.56	32.38	0.18
2.3 ออกเสียง "ล" ถูกต้อง	176	158	17.05	15.60	1.45
2.4 ออกเสียง "ล" ในถูกต้อง	6	4	0.58	0.39	0.19
2.5 ออกเสียงคำควบกล้ำถูกต้อง	30	26	2.91	2.57	0.34
2.6 ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง	99	115	9.59	11.36	1.76
2.7 ออกเสียงวรรณยุกต์ในถูกต้อง	-	-	-	-	-
2.8 ออกเสียงคำสมมาสไม่ถูกต้อง	4	4	0.39	0.39	0.00
2.9 ออกเสียงไม่เต็มคำ	6	5	0.58	0.49	0.09
รวม	1,032	1,013	100	100	0.34

$$r = \frac{Po - pe}{100 - Pe}$$

$$Po = 1.00 - \frac{9.34}{100} = 1.00 - 0.0934 = 0.9066$$

$$Pe = \left[\frac{32.56}{100} \right]^2 + \left[\frac{17.05}{100} \right]^2$$

$$= (0.3256)^2 + (0.1705)^2 \\ = 0.1060 + 0.0291 = 0.1351$$

$$\text{แทนค่า } r = \frac{0.9066 - 0.1351}{1.00 - 0.1351} = \frac{0.7715}{0.8649} \\ = 0.8920$$

ค่าความเที่ยงของการสั้งเกต เท่ากับ 0.89

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการมันที่การสังเกตพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทย และการค่านิยามหาค่าความเที่ยงของ
แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทย (ทดลองเครื่องมือครั้งที่ 3)

พฤติกรรมการใช้ถ้อยคำประจำของภาษาไทย	ความถี่ของการใช้ถ้อยคำ		ร้อยละของการใช้ถ้อยคำ		ร้อยละของ ความแตกต่าง
	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	
1. การใช้ถ้อยคำ					
1.1 ใช้ถ้อยคำไม่ตรงความหมาย	22	18	1.96	1.55	0.41
1.2 ใช้ถ้อยคำไม่สุภาพ	2	3	0.18	0.26	0.08
1.3 ใช้ถ้อยคำฟูมเพ้อຍ	10	6	0.89	0.52	0.37
1.4 ใช้ถ้อยคำกำกับ	10	13	0.89	1.12	0.23
1.5 ใช้ถ้อยคำแสงลุ	-	1	-	0.09	0.09
1.6 ใช้ถ้อยคำที่เป็นศัพท์ทางการ	-	-	-	-	-
1.7 ใช้สำนวนไหว้ทางประกอบการพูดเหมาเสมอ	1	3	0.09	0.26	0.17
1.8 ใช้สำนวนไหว้ทางประกอบการพูดไม่เหมาเสมอ	-	-	-	-	-
1.9 ใช้ถ้อยคำที่ให้อารมณ์ร่วมและเห็นภาพજ	16	18	1.42	1.55	0.13
1.10 ใช้คำศัพด์นามถูกต้อง	16	15	1.42	1.29	0.13
1.11 ใช้คำศัพด์นามไม่ถูกต้อง	8	10	0.71	0.86	0.16
1.12 ใช้คำศรีพนาณเหมาเสมอ	113	110	10.06	9.47	0.58
1.13 ใช้คำศรีพนาณไม่เหมาเสมอ	14	18	1.25	1.55	0.30
1.14 ใช้คำอาการนามถูกต้อง	27	20	2.40	1.72	0.68
1.15 ใช้คำอาการนามไม่ถูกต้อง	2	6	0.18	0.52	0.34
1.16 ใช้คำบุพนากถูกต้อง	26	29	2.31	2.50	0.19
1.17 ใช้คำบุพนากไม่ถูกต้อง	3	8	0.27	0.70	0.43
1.18 ใช้ถ้อยคำที่ไม่มีความหมาย	114	117	10.14	10.08	0.06
1.19 ใช้คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย	12	10	1.07	0.86	0.21
2. การออกเสียงถ้อยคำ					
2.1 ออกเสียง "ร" ถูกต้อง	7	8	0.62	0.69	0.07
2.2 ออกเสียง "ร" ไม่ถูกต้อง	300	308	26.69	26.53	0.16
2.3 ออกเสียง "ล" ถูกต้อง	165	172	14.68	14.81	0.13
2.4 ออกเสียง "ล" ไม่ถูกต้อง	1	3	0.09	0.26	0.17
2.5 ออกเสียงคำควบกล้ำถูกต้อง	31	34	2.76	2.93	0.17
2.6 ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง	211	218	18.77	18.78	0.01
2.7 ออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง	-	-	-	-	-
2.8 ออกเสียงคำสามัญไม่ถูกต้อง	3	3	0.27	0.26	0.01
2.9 ออกเสียงไม่เต็มคำ	10	10	0.89	0.86	0.03
รวม	1,124	1,101	100	100	5.30

$$r = \frac{Po - pe}{1.00 - Pe}$$

$$Po = 1.00 - \frac{5.30}{100} = 1.00 - 0.053 = 0.9470$$

$$Pe = \left[\frac{26.69}{100} \right]^2 + \left[\frac{18.77}{100} \right]^2 = (0.2669)^2 + (0.1877)^2 \\ = 0.0712 + 0.0352 = 0.1064$$

$$\text{แทนค่า } r = \frac{0.9470 - 0.1064}{1.00 - 0.1064} = \frac{0.8406}{0.8936} \\ = 0.9406$$

ค่าความเที่ยงของการสังเกต เท่ากับ 0.94

ค่าความเที่ยงโดยเฉลี่ยของการสังเกตในการทดสอบใช้เครื่องมือวิจัย

ค่าความเที่ยงของการสังเกตครั้งที่ 1 0.90

ค่าความเที่ยงของการสังเกตครั้งที่ 2 0.89

ค่าความเที่ยงของการสังเกตครั้งที่ 3 0.94

$$\text{ค่าความเที่ยงโดยเฉลี่ย} \quad \frac{0.90 + 0.89 + 0.94}{3} = 0.91$$

ผลการขั้นตีกการสังเกตพฤติกรรมการใช้เสียงป่าก่อนการพูดภาษาไทย และการคำนวนหาค่าความเที่ยงของ
แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้เสียงป่าก่อนการพูดภาษาไทย (ทดลองครั้งที่ 1)

พฤติกรรมการใช้เสียง	จำนวนครั้งของพฤติกรรม		ร้อยละของพฤติกรรม		ร้อยละของ ความแตกต่าง
	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	
1. พูดโดยไม่เสียงดังขึ้ตัวเงน	22	26	20.95	23.64	2.69
2. พูดมีจังหวะ วรรณศอนศ์	20	24	19.05	21.82	2.77
3. พูดไม่เข้าหรือเริ่มเกินไป	23	20	21.90	18.18	3.72
4. พูดคล่องแคล่ว	19	17	18.10	15.45	2.65
5. น้ำเสียงมีลีลาสอตคล้องกับเรื่องที่พูด	21	23	20.00	20.91	0.91
รวม	105	110	100	100	12.74

$$r = \frac{Po - pe}{1.00 - Pe}$$

$$Po = 1.00 - \frac{12.74}{100} = 1.00 - 0.01274 = 0.8726$$

$$Pe = \left[\frac{21.90}{100} \right]^2 + \left[\frac{20.95}{100} \right]^2 = (0.219)^2 + (0.2095)^2$$

$$= 0.0480 + 0.0430 = 0.0919$$

$$\text{แทนค่า } r = \frac{0.8726 - 0.0919}{1.00 - 0.0919} = \frac{0.7807}{0.9081}$$

$$= 0.8597$$

ค่าความเที่ยงของการลังกาต เท่ากับ 0.86

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการขันทึกการสังเกตพฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทย และการคำนวณหาค่าความเสี่ยงของ
แนวสังเกตพฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทย (ทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 2)

พฤติกรรมการใช้เสียงประกอบการพูดภาษาไทย	จำนวนครั้งของพฤติกรรม		ร้อยละของพฤติกรรม		ร้อยละของ ความแตกต่าง
	ผู้วัยรุ่น	ผู้ช่วงวัยรุ่น	ผู้วัยรุ่น	ผู้ช่วงวัยรุ่น	
1. พูดโดยพยายามตั้งรากเห็น	23	26	21.49	22.61	1.12
2. พูดเมื่อฟังหัว วรรณคดีอนุทัด	22	25	20.56	21.74	1.18
3. พูดไม่เข้าหรือเริ่วเกินไป	21	20	19.63	17.39	2.24
4. พูดคล่องแคล่ว	19	24	17.76	20.87	3.11
5. น้ำเสียงมีลักษณะคล้องกับเรื่องที่พูด	22	20	20.56	17.39	3.17
รวม	107	115	100	100	10.82

$$r = \frac{P_o - p_e}{1.00 - p_e}$$

$$P_o = 1.00 - \frac{10.82}{100} = 1.00 - 0.1082 = 0.8918$$

$$p_e = \left[\frac{21.49}{100} \right]^2 + \left[\frac{20.56}{100} \right]^2 = (0.2149)^2 + (0.2056)^2 \\ = 0.0462 + 0.0423 = 0.0885$$

$$\text{แทนค่า } r = \frac{0.8918 - 0.0885}{1.00 - 0.0885} = \frac{0.8033}{0.9115} \\ = 0.8812$$

สถาบันอิทัยบริการ
ค่าความเที่ยงของการซั่งเกต เท่ากับ 0.88
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการบันทึกการสั่งเกตพุทธิกรรมการใช้เสียงประก้องการพูดภาษาไทย และการคำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบสั่งเกตพุทธิกรรมการใช้เสียงประก้องการพูดภาษาไทย (ทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 3)

พุทธิกรรมการใช้เสียงประก้องการพูดภาษาไทย	จำนวนครั้งของพุทธิกรรม		ร้อยละของพุทธิกรรม		ความแตกต่าง
	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	
1. พูดโดยปากตีเสียงตัวอักษรตาม	24	22	24.49	25.00	0.51
2. พูดเมื่อจังหวะ วรรณคดิน์	20	17	20.41	19.32	1.09
3. พูดไม่เข้าหรือเร็วเกินไป	22	18	22.45	20.45	2.00
4. พูดคล่องแคล่ว	16	17	15.31	19.32	4.01
5. น้ำเสียงมีคลาสออกคัดกับเบื้องหลัง	17	14	17.34	15.91	1.43
รวม	98	88	100	100	9.04

$$r = \frac{Po - pe}{1.00 - Pe}$$

$$Po = 1.00 - \frac{9.04}{100} = 1.00 - 0.0904 = 0.9096$$

$$Pe = \left[\frac{24.49}{100} \right]^2 + \left[\frac{22.45}{100} \right]^2 = (0.2449)^2 + (0.2245)^2 \\ = 0.0600 + 0.0504 = 0.1104$$

$$\text{แทนค่า } r = \frac{0.9096 - 0.1104}{1.00 - 0.1104} = \frac{0.7992}{0.8896} \\ = 0.8983$$

ค่าความเที่ยงของการสังเกต เท่ากับ 0.90

ค่าความเที่ยงโดยเฉลี่ยของการสังเกตในการทดสอบให้ครึ่งมีอิจัย

ค่าความเที่ยงของการสังเกตครั้งที่ 1 0.86

ค่าความเที่ยงของการสังเกตครั้งที่ 2 0.88

ค่าความเที่ยงของการสังเกตครั้งที่ 3 0.90

$$\text{ค่าความเที่ยงโดยเฉลี่ย} \quad \frac{0.86 + 0.88 + 0.90}{3} = 0.88$$

ผลการขั้นที่กิจการสังเกตพฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย และการคำนวณหาค่าความเที่ยงของ
แบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย (ทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 1)

พฤติกรรมการใช้ท่าทางประกอบการพูดภาษาไทย	จำนวนครั้งของพฤติกรรม		ร้อยละของพฤติกรรม		ความแตกต่าง
	ผู้ชาย	ผู้ช่วยผู้ชาย	ผู้ชาย	ผู้ช่วยผู้ชาย	
1. การทรงตัว					
1.1 การยืนโดยปักตื้นในจักษณะสมดุล	20	23	13.42	15.54	2.12
1.2 การยืนโดยปักตื้นเมื่อหันกลับตัว	13	16	8.72	10.81	2.09
1.3 ยืนตามลำบากไม่เกร็งตัว	16	21	10.74	14.19	3.45
2. การเคลื่อนไหวของกาย					
2.1 เคลื่อนที่อย่างเป็นธรรมชาติ	8	6	5.37	4.05	1.32
2.2 เคลื่อนไหวกระวนกับการพูด	16	14	10.74	9.46	1.28
2.3 ให้มือประกอบการพูดสองครั้งกับเนื้อร้องที่พูด	15	12	10.07	8.11	1.96
3. การใช้สายตา					
3.1 ใช้สายตามองผู้ฟังอย่างเหมาะสม	4	3	2.68	2.03	0.65
3.2 การแสดงออกของดวงตาสองครั้งกับเรื่องที่พูด	16	15	10.74	10.13	0.61
4. การแสดงสีหน้า					
4.1 สีหน้าโดยปกติยิ้มแย้มแจ่มใส	26	26	17.45	17.57	0.12
4.2 สีหน้าสองครั้งกับเรื่องที่พูด	15	12	10.07	8.11	1.96
รวม	149	148	100	100	12.59

$$I = \frac{P_o - p_e}{1.00 - p_e}$$

$$P_o = 1.00 - \frac{12.59}{100} = 1.00 - 0.1259 = 0.8741$$

$$p_e = \left[\frac{17.45}{100} \right]^2 + \left[\frac{13.42}{100} \right]^2 = (0.1745)^2 + (0.1342)^2 \\ = 0.0305 + 0.0180 = 0.0485$$

$$\text{แทนค่า } r = \frac{0.8741 - 0.0485}{1.00 - 0.0485} = \frac{0.8256}{0.9515} \\ = 0.8676$$

สถาบันอิทัยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ค่าความเที่ยงของการสังเกต เท่ากับ 0.87

ผลการมั่นทึกรการสังเกตพฤติกรรมการใช้ทางประกอบการพูดภาษาไทย และการค่านวนหาค่าความเที่ยงของแบบสังเกตพฤติกรรมการใช้ทางประกอบการพูดภาษาไทย (ทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 2)

พฤติกรรมการใช้ทางประกอบการพูดภาษาไทย	จำนวนครั้งของพฤติกรรม		ร้อยละของพฤติกรรม		ความแตกต่าง
	ผู้วัยรุ่น	ผู้ช่วยวิจัย	ผู้วัยรุ่น	ผู้ช่วยวิจัย	
1. การห่วงตัว					
1.1 การยืนโดยไม่ต้องอยู่ในลักษณะสมบูรณ์	23	26	11.22	11.16	0.06
1.2 การยืนโดยไม่ต้องมีอข้างตัว	22	28	10.73	11.61	0.88
1.3 ยืนตามสายไม่เกร็งตัว	21	27	10.24	12.06	1.81
2. การเคลื่อนไหวร่างกาย					
2.1 เคลื่อนที่อย่างเป็นธรรมชาติ	15	24	7.32	10.71	3.39
2.2 เคลื่อนไหวรับกับการพูด	24	16	11.71	7.14	4.57
2.3 ใช้มือปะกับการพูดโดยคล้องกับเรืองที่พูด	20	24	9.76	10.71	0.95
3. การใช้สายตา					
3.1 ใช้สายตามองผู้ฟังอย่างเหมาะสม	16	18	7.80	8.04	0.24
3.2 การแสดงออกของเวลาสอดคล้องกับเรืองที่พูด	20	19	9.76	8.48	1.28
4. การแสดงสีหน้า					
4.1 สีหน้าโดยปกติยิ้มแย้มแจ่มใส	28	27	13.66	12.06	1.61
4.2 สีหน้าสอดคล้องกับเรืองที่พูด	16	18	7.80	8.04	0.24
รวม	205	224	100	99.99	15.03

$$r = \frac{Po - pe}{1.00 - pe}$$

$$Po = 1.00 - \frac{15.03}{100} = 1.00 - 0.1503 = 0.8497$$

$$pe = \left[\frac{13.66}{100} \right]^2 + \left[\frac{11.71}{100} \right]^2 = (0.1366)^2 + (0.1171)^2 \\ = 0.0187 + 0.0137 = 0.0324$$

$$\text{แทนค่า } r = \frac{0.8497 - 0.0324}{1.00 - 0.0324} = \frac{0.8173}{0.9676} \\ = 0.8446$$

สถาบันวิทยบริการ
ค่าความเที่ยงของการสังเกต เท่ากับ 0.84
สุพัลสิงกรรณมหาวิทยาลัย

ผลการมีนักการสังเกตพุทธิกรรมการใช้ท่าทางประจำการพูดภาษาไทย และการคำนวณหาค่าความเที่ยงของ
แบบสังเกตพุทธิกรรมการใช้ท่าทางประจำการพูดภาษาไทย (ทดสอบเครื่องมือครั้งที่ 3)

พฤติกรรมการใช้ท่าทางประจำการพูดภาษาไทย	จำนวนครั้งของพฤติกรรม		ร้อยละของพฤติกรรม		ร้อยละของ ความแตกต่าง
	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	ผู้วิจัย	ผู้ช่วยวิจัย	
1. การทรงตัว					
1.1 การยืนโดยภาคตื้นในลักษณะสมดุล	25	26	11.79	11.56	0.23
1.2 การยืนโดยภาคปล่อยเมื่อข้างล้ำตัว	24	27	11.32	12.00	0.68
1.3 ยืนตามสถาบันไม่เกร็งตัว	25	23	11.79	10.22	1.57
2. การเคลื่อนไหวร่างกาย					
2.1 เคลื่อนที่อย่างเป็นธรรมชาติ	17	21	8.02	9.33	1.31
2.2 เคลื่อนไหวที่จะรับกับการพูด	24	20	11.32	8.89	2.43
2.3 ใช้มือประยอกในการพูดโดยต้องกับ เนื้อเรื่องที่พูด	18	20	8.49	8.89	0.40
3. การใช้สายตา					
3.1 ใช้สายตามองผู้พูดอย่างเหมาะสม	14	18	6.60	8.00	1.40
3.2 การแสดงออกของเวลาสอดคล้องกับ เรื่องที่พูด	18	20	8.49	8.89	0.40
4. การแสดงสีหน้า					
4.1 สีหน้าโดยปกติยิ้มแย้มแจ่มใส	28	28	13.21	12.44	0.77
4.2 สีหน้าแสดงถึงเรื่องที่พูด	19	22	8.96	9.78	0.82
รวม	212	225	99.99	100	10.01

$$r = \frac{Po - pe}{1.00 - Pe}$$

$$Po = 1.00 - \frac{10.01}{100} = 1.00 - 0.1001 = 0.8999$$

$$Pe = \left[\frac{13.21}{100} \right]^2 + \left[\frac{11.79}{100} \right]^2 = (0.1321)^2 + (0.1179)^2 \\ = 0.0175 + 0.0139 = 0.0314$$

$$\text{แทนค่า } r = \frac{0.8999 - 0.0314}{1.00 - 0.0314} = \frac{0.8685}{0.9686} \\ = 0.8966$$

ค่าความเที่ยงของการสังเกต เท่ากับ 0.90

ค่าความเที่ยงโดยเฉลี่ยของการสังเกตในการทดสอบใช้เครื่องมือวิจัย

ค่าความเที่ยงของการสังเกตครั้งที่ 1 0.87

ค่าความเที่ยงของการสังเกตครั้งที่ 2 0.84

ค่าความเที่ยงของการสังเกตครั้งที่ 3 0.90

$$\text{ค่าความเที่ยงโดยเฉลี่ย} \quad \frac{0.87 + 0.84 + 0.90}{3} = 0.87$$

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอัญชลี ยังยิ่งป่ากษ์ เกิดเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2511 สำเร็จการศึกษาชั้บปริญญาครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาไทย วิชาโทภาษาอังกฤษ จากรัฐบาลสหคุณบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เมื่อปีการศึกษา 2631 และเข้าศึกษาต่อในระดับบัณฑิตวิทยากรุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวรรณภาษาไทย ภาควิชามัชัยมศวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2639 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 4 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตพะเยาครึ่ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย